

det forslag, hun sendte til høring, for det var nemlig fuldstændig identisk med Fremskridts-partiets forslag. Men jeg har jo lyttet mig til, at et flertal her i Folketinget kommer til at fortælle ministeren, hvornår vi når til tallet 90, hvis ikke ministeren har fundet ud af det allerede, men det tror jeg ministeren har, og så har vi også løst det problem.

Men jeg tror, vi alle sammen til syvende og sidst bliver glade for at beholde klagerådene, fordi vi dermed får nogle mennesker med et lokalkendskab, f.eks. lederen af hjemmeplejen, som kan løse de småproblemer, der skal løses, og klare mange af de her ting. For det er svage mennesker, der sommetider er lidt forvirrede, og det kan dreje sig om rene misforståelser, og dem er der sandelig ingen grund til at forlænge sagsbehandlingstiden ved de sociale nævn i amterne med. For som jeg sagde før, er man mange steder i landet helt oppe på 1 års sagsbehandlingstid, og hvilken gavn skulle det så gøre; det kan jo være, at de ældre er afgået ved døden, inden klagen er kommet igennem.

Så jeg synes, vi skulle se at få det her igennem Socialudvalget så hurtigt som muligt. Og vi behøver slet ikke at bede ministeren om at stille ændringsforslag, for vi har faktisk et ændringsforslag allerede, så vi kan bare bede sekretæren om at overføre det.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Lige et kort spørgsmål til fru Kirsten Jacobsen:

Når fru Kirsten Jacobsen nu tager udgangspunkt i de her svage grupper, som hun siger, kunne jeg godt tænke mig at høre, om de hørings svar, vi har fået fra bl.a. Scleroseforeningen og PTU, overhovedet ikke har gjort noget indtryk på fru Kirsten Jacobsen. For de anker netop over det problematiske i, at hvis man holder fast ved den ekstra klageadgang, bliver det for bureaukratisk og tager for lang tid, og det vil højst sandsynligt afholde lige netop nogle af de svageste fra at anke – alene af den grund, at det kan virke uoverskueligt, står der i et af hørings svarene.

Er det ikke noget, der gør indtryk?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er det jo sådan, at forvaltningslovens regler gælder både for de svage og for de stærke, og forvaltningslovens regler vil i de her tilfælde give kommunerne den samme pligt til at vejle-

de de ældre. Og jeg kan slet ikke lade mig lokke ind på den tankegang, at det skulle være mere bureaukratisk. Jeg er enig i, at der er en ekstra paragraf, men når vi kommer frem til det virkelige liv, vil det vise sig, at en meget stor del af de klager, der i dag kommer til klagerådene, vil kunne klares let, hurtigt og elegant uden noget som helst stort bureaukrati.

Og det er i hvert fald helt sikkert, at hvis det er de svages tarv, den radikale ordfører vil varetage, er det ikke amternes sociale nævn, der vil hjælpe de svage bedst, for det kræver store, bureaukratiske skriverier, og man kan ikke forstå, hvad det er, de dér jurister i amterne skriver. Hvorimod de kommunalt ansatte og lederen af hjemmeplejen måske har en meget lettere måde at gøre det forståeligt på over for den svage, hvad det drejer sig om, og hvordan man klager. Og den pligt har kommunerne efter forvaltningsloven, og selv om de ikke vil gøre det frivilligt, er jeg sikker på, at der ikke er nogen forskel på, om det er det ene eller det andet system, man skal klage efter.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for den meget brede tilslutning, der jo meget entydigt i hele Folketinget er til, at vi nu får en ensartet klageadgang for alle modtagere af hjemmehjælp. Det er jo meget vigtigt, at vi ikke har en lovgivning, der kan opleves som aldersdiskriminerende, og her er der en nærliggende mulighed for at fjerne det aldersskel, der kom ind.

Baggrunden var jo den, at der var nogle partier, der havde svært ved at mødes, da vi lavede forliget om en revision af bistandsloven. Men lad nu den forhistorie være; vi står i hvert fald nu i den situation, at vi kan få en ensartet klageadgang. Vi diskuterer jo ikke overhovedet det at få en klageadgang – det har der som bekendt været i godt halvandet år, siden vi indførte klagerådene – men hvordan den skal se ud.

Men så vil jeg også gerne sige, at det er vigtigt at holde fast i, at det, at man får denne klageadgang, altså ikke betyder, at man får en nemmere adgang til at få mere hjemmehjælp. Og det vil jeg sige både til dem, der håber, at det bliver sådan, og til dem, der frygter, at det bliver sådan. Klageadgangen drejer sig om at få den hjælp, som man er blevet lovet eller stillet i udsigt, og det gælder både det generelle niveau, der er i en kommune, og den hjælp, man konkret er stillet i udsigt i den skriftlige afgørelse, man har fået.